

สาธารณรัฐ แบบพล

เปิดโปงอาณาจักร
ธุรกิจใหญ่เกาหลีใต้



Park Sang-In เขียน
ชญาณา ชื่นชม แปล

เมื่อชนชั้นพิเศษกลุ่มหนึ่ง
มีอิทธิพลเหนือคนทั้งมวล



ลัทธิอนุสรณ์ แบบศาล

เปิดโปงอาณาจักร
ธุรกิจใหญ่เกาหลีใต้

Park Sang-In *เขียน*
ชญาณภา *ขึ้นชม แปล*

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน 2568

สาธารณรัฐแชบอล: เปิดโปงอาณาจักรธุรกิจใหญ่เกาหลีใต้

• ชญาณา ขึ้นชม แปล

จากเรื่อง 재벌 공화국 (Republic of Chaebol) ของ พักซังอิน
재벌 공화국 REPUBLIC OF CHAEBOL by Sangin Park • Copyright © 2022 All rights reserved.

Thai language copyright © 2025 Matchon Publishing House.

Thai language translation rights arranged with Sechang Publishing Company through EYA
(Eric Yang Agency).

พิมพ์ครั้งแรก : กรกฎาคม 2568

ราคา 385 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

พัก, ซังอิน. สาธารณรัฐแชบอล: เปิดโปงอาณาจักรธุรกิจใหญ่เกาหลีใต้.

กรุงเทพฯ : มติชน, 2568. 400 หน้า.

1. ชนชั้นทางสังคม. I. ชญาณา ขึ้นชม, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.
305.5

ISBN 978-974-02-1955-2

สำนักพิมพ์มติชน | www.matchonbook.com

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาพ, สุพจน์ แจ่มเร็ว, รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์

ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์ : มณฑล ประภากรเกียรติ

รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประภาพร ประเสริฐโสภณ, หทัยชนก ชิวโมกษ์

บรรณาธิการอาวุโส : สุภชัย สุชาติสุธารธรรม • บรรณาธิการบริหาร : ปกรณ์เกียรติ ดีโรจนวนิช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : นพจุจ ศรีรัตนสิริกุล • บรรณาธิการเล่ม : อริสรา จันทร์สมบัติ

เจ้าหน้าที่ธุรกิจต่างประเทศและลิขสิทธิ์ : ชัชชดา พานิชสวัสดิ์ • พิสูจน์อักษร : เมตตา จันทร์หอม

กราฟิกเลย์เอาต์ : อรอนงค์ อินทรอุดม, ชรินทร์น ทองจันทร์ • ศิลปกรรม-ออกแบบปก : ชรินทร์น ทองจันทร์

ประชาสัมพันธ์และการตลาด : รมย์วิมล พันธวัชร, ณัชชา เขียวกุล, โบนัส ศรีสิงห์, อรจิรา ว่องรัตนไพศาล

จัดทำโดย : บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 1235

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชน 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2000, 2108

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณเวศน์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3350-3360

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co., Ltd.

12 Tethsabannaruean Rd., Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

 matchonbook  @matchonbook

 @matchonbook  @matchonbooks  matchonbook

ในกรณีที่หนังสือมีข้อผิดพลาดจากการพิมพ์ เช่น หน้าขาดหาย หน้าซ้ำ หน้าสลับ เข้าเล่มกลับหัว
กรุณาติดต่อมาที่ email: matchonbook.sales@gmail.com หรือ inbox  matchonbook เพื่อขอเปลี่ยนแปลงใหม่

สั่งซื้อหนังสือจำนวนมากในราคาพิเศษ ติดต่อที่ บริษัทงานดี จำกัด โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3353



ฝ่าย MATCHON PREMIUM PRINT : บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) รับผิดชอบสิ่งพิมพ์ทุกประเภท

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2419, 2424 email: print.matchon@gmail.com  Matchon Premium Print

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	8
คำนำผู้แปล	10
คำนำ	13

บทที่ 1 เกาหลีใต้คือสาธารณรัฐ

ของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชบอล	21
-------------------------	----

1. การควบคุมทางกฎหมาย	22
-----------------------	----

- ชัมซุงกับประวัติศาสตร์ทางกฎหมายที่มีดমন 22
- กฎ 3-5 47
- เจ้าของธุรกิจรับเหมารายย่อยได้รับโทษทางคดีอาญา 62

2. การควบคุมสื่อ	71
------------------	----

- การควบคุมกลุ่มผู้นำความคิดเห็น 71
- การพึ่งพาโฆษณาของสื่อและการเปลี่ยนอาชีพของนักสื่อสารมวลชน 84

3. การควบคุมรัฐบาล	90
--------------------	----

- กฎหมายพิเศษของชัมซุง 90
- การควบคุมการผ่อนคลายกฎระเบียบ 98

เรียนรู้เพิ่มเติม:

คำอธิบายโครงสร้างการลงทุน	109
ทำไมการตกแต่งบัญชีจึงเป็นปัญหา	110

บทที่ 2 สาธารณรัฐของตระกูลใหญ่แชนบอล
ถูกสร้างขึ้นแบบนั้น **115**

1. การก่อตั้งและการรวมศูนย์ทางเศรษฐกิจ
ของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชนบอลในเกาหลีใต้ **117**

- การพัฒนาเศรษฐกิจและการก่อตั้งกลุ่มธุรกิจ
ขนาดใหญ่แชนบอล 117
- วิฤตเศรษฐกิจปี 1997 และการเปลี่ยนแปลง
ข้อบังคับกลุ่มธุรกิจใหญ่แชนบอล 124
- หลังวิฤตเศรษฐกิจการรวมศูนย์อำนาจ
ทางเศรษฐกิจของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่
แชนบอลทวีความรุนแรงขึ้น 131

2. การสืบทอดธุรกิจของตระกูลเจ้าของ
ธุรกิจใหญ่แชนบอล **138**

- กระบวนการสืบทอดของกลุ่มซัมซุง 139
- การมอบงานของซัมซุงเวลสตอรี
(Samsung Welstory) 169
- สภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกของ
กลุ่มบริษัทฮุนไดมอเตอร์ 180

เรียนรู้เพิ่มเติม:

การเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบบริษัทโฮลดิ้ง **188**

บทที่ 3 ทำไมสาธารณรัฐของกลุ่ม
ธุรกิจใหญ่แชนบอลถึงไม่ดีล่ะ **191**

1. การรวมศูนย์ทางเศรษฐกิจ	
และอำนาจทางเศรษฐกิจ	193
• ความหมายของการรวมศูนย์ทางเศรษฐกิจ	193
• การรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจ	
และการเปลี่ยนแปลงของชนชั้นนำทางการเมือง	201
2. การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว	
และการบริหารแบบจักรพรรดิ	206
• การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว	
ของครอบครัวเจ้าของกิจการ	207
• การทำให้การกำกับดูแลกิจการ	
กลายเป็นเพียงแค่นาม	219
• การใช้อำนาจของครอบครัวเจ้าของกิจการ	222
3. ระบบเชบอลและความไม่เท่าเทียมที่เพิ่มขึ้น	225
• ความไม่เท่าเทียมกัน การเติบโต	
โครงสร้างทางเศรษฐกิจ	229
• สถานการณ์ปัจจุบันและสาเหตุของ	
ความไม่เท่าเทียมในสังคมเกาหลีใต้	231
• ระบบเชบอลและความไม่เท่าเทียมทางรายได้	240
• ระบบกลุ่มธุรกิจใหญ่เชบอลและปัญหาสังคม	246
เรียนรู้เพิ่มเติม:	
ค่าสัมประสิทธิ์จีนิและเส้นโค้งคุชเน็ตส์	249

บทที่ 4 การสวนทางของรัฐบาลมุนแจอิน	253
1. กฎหมายเศรษฐกิจ (เป็นธรรม) 3 ฉบับ	258
• การแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	258
• การแก้ไขกฎหมายการแข่งขันทางการค้า	
ยุติธรรมอย่างเต็มรูปแบบ	266
• กฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มการเงิน	287
2. กฎหมาย 3 ฉบับเพื่อการควบคุมกลุ่มทุนแชบอล	291
• พระราชบัญญัติการธนาคารออนไลน์เฉพาะทาง	292
• การถือครองบริษัทโฮลดิ้งของบริษัทเวนเจอร์	
แคปิตอล	303
• การนำหุ้นที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงหลายเท่ามาใช้	315
เรียนรู้เพิ่มเติม:	
ระบบการกำหนดบุคคลเดียวกัน	322
บทที่ 5 เพื่อการฟื้นฟูสาธารณรัฐประชาธิปไตย	327
1. การปฏิรูปกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่แชบอลเพื่อ	
ฟื้นฟูสาธารณรัฐประชาธิปไตย	329
• เศรษฐกิจตลาดและประชาธิปไตย	329
• การแก้กฏทางการเมืองและเศรษฐกิจ	
ของลาตินอเมริกา	340
• บทเรียนจากการปฏิรูปของอิสราเอลในปี 2013	346

2. การกิจปฏิรูปเพื่อฟื้นฟูสาธารณรัฐประชาธิปไตย 353

- การบรรเทาการรวมศูนย์อำนาจ
ทางเศรษฐกิจ 354
- การเสริมบทบาทของผู้ถือหุ้นรายย่อย
และนักลงทุนสถาบัน 359
- การใช้ระบบเปิดเผยหลักฐาน
และการชดเชยค่าเสียหายเชิงลงโทษ 369
- การปฏิรูปที่ต้องดำเนินการร่วมกัน 376

เรียนรู้เพิ่มเติม:

ผลสำเร็จของการปฏิรูปในอิสราเอล 388

บรรณานุกรม 393

คำนำสำนักพิมพ์

ในยุคที่โลกเฝ้าจับตาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ หนึ่งในประเทศที่ถูกยกย่องว่าเป็น “แบบอย่างแห่งการพัฒนา” ยังมีอีกด้านหนึ่งที่ไม่ค่อยถูกพูดถึงในระดับสากล นั่นคือโครงสร้างอำนาจทางเศรษฐกิจที่กระจุกตัวอยู่ในมือของกลุ่มธุรกิจครอบครัวขนาดใหญ่ หรือที่รู้จักกันในชื่อ “แชebol”

เบื้องหลังแสงสีของอุตสาหกรรมบันเทิงและแบรนด์ระดับโลก คือเครือข่ายอำนาจที่ซับซ้อนและลึกซึ้ง ซึ่งควบคุมทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สื่อมวลชน และแม้แต่ระบบยุติธรรม ผู้คนจำนวนมากในเกาหลีใต้จึงตั้งคำถามว่า สาธารณรัฐนี้เป็นของประชาชนหรือของครอบครัวกลุ่มทุนเพียงไม่กี่ตระกูลกันแน่?

หนังสือเรื่อง *สาธารณรัฐแชebol: เปิดโปงอาณาจักรธุรกิจใหญ่เกาหลีใต้* โดยศาสตราจารย์พัคซังอิน ได้เจาะลึกโครงสร้างเชิงระบบของ “สาธารณรัฐแชebol” ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการสะสมอำนาจ การสืบทอดแบบไม่เป็นทางการ ไปจนถึงความพยายามของภาครัฐในการควบคุม หรือแม้แต่การสมยอมโดยไม่ตั้งใจ เนื้อหาวิเคราะห์ด้วยกรอบวิชาการที่หนักแน่น

ขณะเดียวกันก็เปิดมุมมองเชิงเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของ
ประเทศอื่น เช่น สหรัฐอเมริกา เพื่อชี้ให้เห็นว่า ปัญหาแบบเดียว-
กันเคยเกิดขึ้น และมีทางแก้ได้

ในเวลาที่สังคมไทยเองก็เผชิญคำถามคล้ายคลึงกัน—ใคร
กันแน่ที่มีอำนาจ? โครงสร้างเศรษฐกิจแบบผูกขาดกำลังพาเรา
ไปทางไหน?—หนังสือเล่มนี้จึงไม่ใช่แค่เรื่องของเกาหลีใต้ แต่คือ
กระจกสะท้อนระบบทุนในเอเชียตะวันออก และเป็นคำชวนให้
เราทบทวนโครงสร้างของประเทศเราเองไปพร้อมกัน

ขอเชิญชวนผู้อ่านมาร่วมสำรวจเบื้องหลังระบบแซบฮอลใน
เกาหลีใต้ พร้อมทั้งตั้งคำถามต่ออำนาจ รูปแบบการปกครองและ
อนาคตของประชาธิปไตยในภูมิภาคเอเชีย ผ่านสายตาและงาน
วิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญที่มองทะลุโครงสร้างที่ซ่อนอยู่

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้แปล

“เกาหลีใต้คือสาธารณรัฐ ของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่”

ในสังคมเกาหลีใต้ มีการเรียกกลุ่มครอบครัวธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีทุนมหาศาลว่า “แชebol” เมื่อพูดถึง “แชebol” เราคงเคยได้ยินชื่อนี้กันอย่างคุ้นหูจากซีรีส์ของเกาหลีใต้ ซึ่งส่วนใหญ่นำเสนอกลุ่มครอบครัวที่มีอำนาจและอิทธิพลทางการเงินและธุรกิจ ซีรีส์เหล่านั้นสะท้อนสภาพความเป็นจริงของสังคมเกาหลีใต้ในระดับหนึ่ง ทว่าเพียงผิวเผินเท่านั้น

เมื่อกลุ่มครอบครัวธุรกิจขนาดใหญ่ได้รับอำนาจทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก พวกเขาก็สามารถเข้าควบคุมระบบยุติธรรม สื่อ และรัฐบาล หรือถึงขั้นกระทำการที่ผิดกฎหมายโดยไม่มีผู้ใดเอาผิดได้ การใช้เล่ห์เหลี่ยม การทุจริต และการใช้อำนาจในทางที่ผิดทำให้พวกเขากลายเป็น “ชนชั้นพิเศษทางสังคม” ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของความ(ไม่)เสมอภาคเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายในระบอบประชาธิปไตย ไปจนถึงความยุติธรรมในระบบเศรษฐกิจตลาด

ในหนังสือเล่มนี้ คุณจะได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ “เซบอล”
แบบลงลึก อีกทั้งได้เห็นและเข้าใจบทบาทของกลุ่มคนเหล่านี้
ในระบบเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของเกาหลีใต้

ชญาณา ชื่นชม

มิถุนายน 2025





คำนำ



บ่อยครั้งเกาหลีใต้ถูกเรียกว่าสาธารณรัฐของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชนบอล¹ เมื่อมีการให้สิทธิพิเศษทางกฎหมายแก่ประธานบริษัทแชนบอลก็มักจะมีการเรียกเช่นนั้นนี้ในสื่อข่าวต่างประเทศ และเมื่ออิทธิพลของกลุ่มแชนบอลปรากฏชัดในทุกมุมของสังคมเกาหลีใต้ คำนี้จึงเป็นคำที่ถูกใช้สื่อถึงการประชิดประชันด้วยเช่นกัน ถ้าเช่นนั้น ทำไมสาธารณรัฐแชนบอลถึงเป็นปัญหา และจะแก้ไขได้อย่างไร

รัฐธรรมนูญเกาหลีใต้มาตรา 1 วรรค 1 ระบุว่า “สาธารณรัฐเกาหลีใต้เป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตย” สาธารณรัฐประชาธิปไตยไม่ยอมรับระบบชนชั้นพิเศษทางสังคม และประชาชนทุกคนมีความเท่าเทียมกันต่อหน้ากฎหมาย และเป็นระบอบรัฐที่อำนาจมาจากประชาชนที่มีความเท่าเทียมกัน ระบบการเมืองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยทำงานโดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีที่มาจากการเลือกตั้ง ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งและปลดออกโดยประธานาธิบดีแต่ต้องมีความ

¹ แชนบอล คือ กลุ่มนักธุรกิจเกาหลีใต้ที่มีอำนาจทางการเงินและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หรือพวงมหาเศรษฐี-ผู้แบล

รับผิดชอบต่อประชาชน รวมถึงตุลาการทำหน้าที่ตัดสินตาม
มโนธรรมอย่างอิสระโดยขึ้นกับหลักกฎหมายและรัฐธรรมนูญ
แต่ถึงแม้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีโดยปกติ
จะได้รับการเลือกตั้งโดยตรง อย่างเสมอภาค และเป็นความลับ
ก็ตาม หากพวกเขาไม่ได้ใช้อำนาจหรือสิทธิเพื่อเจตจำนงของ
ประชาชนหรือผลประโยชน์ส่วนรวม หากข้าราชการใช้กลอุบาย
เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม และหากตุลาการให้
สิทธิพิเศษทางกฎหมายแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็จะไม่สามารถ
เรียกได้ว่าเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

คำพูดที่แสดงออกถึงอารมณ์ขันเชิงเสียดสีที่ว่าเกาหลีใต้
เป็นสาธารณรัฐแซบบอลนั้น ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีอำนาจแท้จริงใน
เกาหลีใต้ไม่ใช่ประชาชน แต่เป็นกลุ่มธุรกิจใหญ่หรือครอบครัว
ของเจ้าของกลุ่มธุรกิจเหล่านั้น ครอบครัวของเจ้าของธุรกิจใหญ่
แซบบอลได้กลายเป็น “ชนชั้นพิเศษทางสังคม” อย่างแท้จริง และ
พวกเขาได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมายที่แตกต่างจากประชาชน
ทั่วไป ประชาชนทุกคนไม่เท่าเทียมกันต่อหน้ากฎหมายอีกต่อไป
ปรากฏการณ์ “คนที่มีเงินไม่มีความผิด” และ “แซบบอลไม่ม
ีความผิด” กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ การพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้อง
กับครอบครัวของเจ้าของธุรกิจใหญ่แซบบอล มีประชาชนจำนวน
ไม่มากที่เชื่อว่าผู้พิพากษาจะตัดสินตามมโนสำนึกอย่างอิสระ
ตามกรอบรัฐธรรมนูญและกฎหมาย แต่กลับกลายเป็นว่ามีการ

เลื่อนตำแหน่งผู้พิพากษาที่ออกคำตัดสินซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อ
ครอบครัวของเจ้าของธุรกิจใหญ่แซบบอลขึ้นเป็นผู้พิพากษาชั้นสูง
ของประเทศด้วยเช่นกัน

“การปกครองโดยกฎหมาย” ที่คนทุกคนมีความเท่าเทียม
กันต่อหน้ากฎหมายนั้นล้มเหลว ไม่ได้เป็นเพียงปัญหาของฝ่าย
ตุลาการเท่านั้น ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารก็ถูกกลุ่มแซบบอล
กุมไว้เช่นกัน กฎหมายถูกสร้างขึ้นเพื่อกลุ่มธุรกิจใหญ่แซบบอล
หรือครอบครัวของเจ้าของธุรกิจใหญ่แซบบอล และกฎหมาย
เหล่านี้ถูกนำไปใช้กับพวกเขาอย่างลำเอียง แม้จะเป็นเช่นนั้น
สื่อก็ยังคงพึ่งพากลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจและครอบครัวของ
เจ้าของธุรกิจมากกว่าการตรวจสอบอำนาจ วงการวิชาการไม่
ลังเลที่จะเจียบ สนับสนุน และมีบทบาทในการสนับสนุนอำนาจ
ทางเศรษฐกิจอย่างกระตือรือร้น

ครอบครัวของเจ้าของกลุ่มธุรกิจใหญ่แซบบอลในเกาหลีใต้
ได้กลายเป็น “อำนาจทางเศรษฐกิจที่ไม่ได้รับการควบคุมทาง
ประชาธิปไตย” ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการรวม
ศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจโดยกลุ่มธุรกิจใหญ่แซบบอล เมื่อบุคคล
หรือกลุ่มเฉพาะสามารถควบคุมทรัพยากรทางเศรษฐกิจของ
ประเทศได้ในระดับสำคัญ พวกเขาสามารถใช้การควบคุมอำนาจ
ทางเศรษฐกิจนี้ในการควบคุมบุคคลสำคัญทางการเมือง ฝ่าย
บริหาร ฝ่ายตุลาการ สื่อ และแวดวงวิชาการได้ พวกเขาต้องการ
ทำให้ผลประโยชน์ส่วนตัวของตนสะท้อนในการกำหนดนโยบาย

ของรัฐโดยวิธีการดังกล่าว กล่าวอีกนัยหนึ่ง สาธารณรัฐแซบบอล เกิดจากการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มทุนแซบบอล ดังนั้น การจะฟื้นฟูสาธารณรัฐประชาธิปไตยสามารถทำได้ด้วยการแก้ไขปัญหาการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจเท่านั้น

ในบทที่ 1 ของหนังสือเล่มนี้ จะสำรวจข้อเท็จจริงของ สาธารณรัฐแซบบอลที่ระบบยุติธรรม สื่อ การเมือง และการบริหารถูกควบคุมโดยกลุ่มทุนใหญ่แซบบอลผ่านหลักฐานและกรณีศึกษาต่างๆ ในบทที่ 2 จะอภิปรายเกี่ยวกับสาธารณรัฐแซบบอลที่ถูกสร้างขึ้นโดยมีสาเหตุหลักมาจากการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจโดยกลุ่มทุนใหญ่แซบบอล และการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มทุนใหญ่แซบบอลเป็นผลมาจากกลยุทธ์การพัฒนาที่เน้นการนำโดยรัฐบาลและมีกลุ่มทุนใหญ่แซบบอลเป็นศูนย์กลางซึ่งได้ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ตั้งแต่ช่วงปี 1960 เป็นต้นมา นอกจากนี้ การสิ้นสุดการปกครองโดยทหารในปี 1987 และการรวมศูนย์ของอำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มแซบบอลเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชนชั้นนำทางการเมืองของเกาหลีใต้จากทหารมาเป็นกลุ่มธุรกิจแซบบอล และยังศึกษาถึงการสืบทอดอำนาจในกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่แซบบอลซึ่งทำให้สาธารณรัฐแซบบอลยังคงดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ในบทที่ 3 จะสำรวจว่าการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มทุนใหญ่แซบบอลเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อประชาธิปไตย และเศรษฐกิจตลาด โดยใช้การเคลื่อนไหวเชิง

ก้าวหน้าของสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 และนโยบาย
สัญญาใหม่ (New Deal Policy) เป็นกรณีศึกษา และจะกล่าว
ถึงความเลวร้ายที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดจากการแสวงหาผล
ประโยชน์ส่วนตัวของครอบครัวเจ้าของธุรกิจ และความเหลื่อม-
ล้ำทางเศรษฐกิจที่มีมากขึ้นในเกาหลีใต้ในปัจจุบัน ในบทที่ 4 จะ
เปิดเผยว่า รัฐบาลของประธานาธิบดีมุนแจอินซึ่งขึ้นสู่อำนาจหลัง
จากการชุมนุมจุดเทียนประท้วง กลับถอยหลังในการปฏิรูปกลุ่ม
ทุนใหญ่แชebol และยังพยายามผลักดันกฎหมายที่สนับสนุน
กลุ่มทุนใหญ่แชebol 3 ฉบับอย่างไม่ลดละ แม้ว่าจะไม่มีการ
กล่าวถึงเรื่องนี้ในนโยบายการเลือกตั้งเลยก็ตาม กฎหมายเหล่านี้
มีความหมายซ่อนเร้นที่รุนแรงมาก เนื่องจากอาจเป็นกระดุม
เม็ดแรกในการยกเลิกการแยกธนาคารและอุตสาหกรรมซึ่งเป็น
ความปรารถนาของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชebolมานานแล้ว ทำให้ข้อ
จำกัดของการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจอ่อนแรงลง และ
ทำให้การสืบทอดธุรกิจของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชebolเป็นระบบ ใน
บทที่ 5 จะกล่าวถึงความจำเป็นในการแก้ไขปัญหการรวม
ศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มทุนใหญ่แชebolเพื่อฟื้นฟู
สาธารณรัฐประชาธิปไตย และเสนอแนวทางการปฏิรูปเพื่อบรรล
เป้าหมายนี้ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงความจำเป็นที่ต้องมีระบบ
มาตรการที่ช่วยเสริมให้แวดวงกฎหมาย สื่อมวลชน และฝ่าย
บริหารเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับความควบคุมของคนอื่น ควบคู่ไปกับ
การแก้ไขปัญหการรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มทุน

ใหญ่แซบอด้วย

หนังสือเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน ขอขอบคุณคุณคิมยองฮี ผู้อำนวยการที่เสนอ “สาธารณรัฐแซบอ” เป็นซีรีส์สาธารณรัฐ และคุณชงวอนบิน ที่ให้คำแนะนำมากมายตั้งแต่การจัดทำหนังสือไปจนถึงการเรียบเรียงอย่างละเอียด รวมถึงทีมงานทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ผมอยากจะส่งความรักและคำขอบคุณไปยังภรรยา ฮวังโบกยอง ที่คอยสนับสนุนผมอย่างเจียวๆ โดยไม่มีความไม่พอใจใดๆ ในระหว่างการเขียนหนังสือ

พัคซังอิน เขตควานัก

เมษายน ปี 2022





บทที่ 1

เกาหลีใต้คือสาธารณรัฐของ กลุ่มธุรกิจใหญ่แชบออล

“ภายใต้กฎหมายและสิทธิพิเศษทางตุลาการ
รวมถึงการปกป้องจากสื่อ ทำให้กลุ่มครอบครัวของ
เจ้าของธุรกิจใหญ่แชบออลได้กลายเป็น ‘ชนชั้น
พิเศษทางสังคม’ ในเกาหลีใต้ไปแล้ว”



เกาหลีใต้เป็นสาธารณรัฐของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชบอล เป็นชื่อเรียกที่มีอารมณ์ขันแบบประชดประชัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีอำนาจแท้จริงในเกาหลีใต้ไม่ใช่ประชาชน แต่เป็นกลุ่มธุรกิจใหญ่ แชบอลหรือครอบครัวของเจ้าของกลุ่มธุรกิจใหญ่ กฎหมายหรือข้อบังคับถูกสร้างขึ้นเพื่อกลุ่มธุรกิจใหญ่แชบอล และครอบครัวของเจ้าของกลุ่มธุรกิจนั้นได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมายที่แตกต่างจากประชาชนทั่วไป แม้จะเป็นเช่นนั้น แวดวงสื่อแทนที่จะทำการสอดส่องดูแลแต่กลับอาศัยผลประโยชน์จากพวกเขา จริงๆ แล้วครอบครัวของเจ้าของกลุ่มธุรกิจใหญ่แชบอลในเกาหลีใต้ได้กลายเป็น “ชนชั้นพิเศษทางสังคม” ไปแล้ว จากนั้นจะสำรวจความเป็นจริงของสาธารณรัฐแชบอลผ่านหลักฐาน และตัวอย่างกรณีต่างๆ ที่แสดงถึงระบบตุลาการ สื่อ การเมือง และระบบการปกครองที่ถูกควบคุมโดยกลุ่มทุนแชบอล

1. การควบคุมทางกฎหมาย

ขัดแย้งกับประวัติศาสตร์ทางกฎหมาย ที่มีดমন

ประวัติศาสตร์อันมีดমনของฝ่ายตุลาการที่ความยุติธรรมของฝ่ายตุลาการถูกทำลายลงด้วยคำตัดสินที่เอื้อประโยชน์ต่อ

ครอบครัวของเจ้าของกลุ่มธุรกิจใหญ่แซบอสนั้น สามารถเรียกได้ว่าเป็นประวัติศาสตร์ของการให้สิทธิพิเศษทางกฎหมายแก่เจ้าของกลุ่มบริษัทซัมซุงได้เช่นกัน ผู้ก่อตั้งซัมซุงผู้ล่วงลับ ประธานบริษัท อีบยองซอล ไม่ได้ถูกฟ้องร้องในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “คดีการลักลอบนำเข้าน้ำตาลเทียม¹” ที่เกิดขึ้นในปี 1966 ประธานบริษัท อีคอนฮี ผู้เป็นประธานรุ่นที่ 2 ได้ถูกฟ้องร้องในปี 1995 จากคดีเงินทุนซุกซ่อนโนแทอู² และในปี 2009 จากผลการสอบสวนพิเศษเกี่ยวกับเงินทุนซุกซ่อนของซัมซุงกรุ๊ป และการสืบทอดอำนาจอย่างผิดกฎหมายทำให้เขาถูกฟ้องร้อง แต่ได้รับการพิพากษาให้รอลงอาญาเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตัดสินคดีเกี่ยวกับเงินทุนซุกซ่อนของซัมซุง และการสืบทอดอำนาจในปี 2009 สามารถเปรียบเทียบกับคดีแทรกแซงธุรกิจรัฐบาลของอีแจยง รุ่นที่ 3 ในหลายๆ ด้าน

¹ เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 1966 บริษัทญี่ปุ่นอุตสาหกรรมเกาหลีได้ซึ่งเป็นบริษัทในเครือกลุ่มซัมซุง (ปัจจุบันคือ บริษัทลอตเตเคมิคัล) (Lotte Fine Chemical) ได้ร่วมมือกับกลุ่มมิตซู (Mitsui Group) ของญี่ปุ่นในการลักลอบนำเข้าน้ำตาลเทียม 2,259 กระสอบ (ประมาณ 55 ตัน) โดยตกแต่งเป็นวัสดุก่อสร้างเพื่อขาย แต่คดีนี้ก็ถูกจับได้ในที่สุด [การลักลอบนำเข้าซัมซุงร่วมมือกับซัมจอง (มิตซู) ของญี่ปุ่น] (หนังสือพิมพ์ทงอาอีลโบ) (1966.10.05).

² อดีตประธานาธิบดีโนแทอูได้รับเงินประมาณ 5 แสนล้านวอนจากตัวแทนบริษัทต่างๆ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่ง และในจำนวนนี้ 283,896 ล้านวอนถูกนำมาฟ้องในข้อหาคอร์รัปชัน. มุนบยองจู, [คดีเงินทุนซุกซ่อนของโนแทอู...] (หนังสือพิมพ์จุงอังอีลโบ) (2005.03.30).

เดือนตุลาคมปี 1996 คณะกรรมการบริษัทซัมซุงเอเวอร์แลนด์ (Samsung Everland) ได้ลงมติให้ออกหุ้นกู้แปลงสภาพ (CB)³ แต่ผู้ถือหุ้นของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ อีคอนฮี และผู้ถือหุ้นนิติบุคคลอย่างซัมซุงมุลซาน (Samsung C&T) เชอิลโมจิก (Cheil Industries) จุงอังฮิลโบ (JoongAng Ilbo) มูลนิธิซัมซุงวัฒนธรรม (Samsung Foundation of Culture) ฮันโซลเจ็พ (Hansol Paper) ซีเจ (CJ) เป็นต้น ได้ตัดสินใจไม่รับการจัดสรรหุ้นกู้แปลงสภาพ หลังจากนั้น คณะกรรมการได้จัดสรรหุ้นกู้แปลงสภาพที่ถูกยกเลิกให้กับพี่น้องอีแจยองและอีแจฮยอน และพวกเขาได้ใช้สิทธิในการแปลงสภาพเมื่อวันที่ 17 ธันวาคมเพื่อเข้าถือหุ้นในซัมซุงเอเวอร์แลนด์ ตระกูลซัมซุงที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้ถือหุ้นซัมซุงเอเวอร์แลนด์แต่อย่างใด รุ่นที่ 3 ได้ใช้สิทธิในการแปลงสภาพหุ้น ทำให้อีแจยองถือหุ้น 31.37% และลูกสาวทั้ง 3 คนของเขา เช่น อีบูจิน ให้ถือหุ้นคนละ 10.46% รวมเป็น 62.75% ของหุ้นซัมซุงเอเวอร์แลนด์

กลุ่มเจ้าของธุรกิจใหญ่รุ่นที่ 3 อย่างอีแจยอง ยังได้เข้าซื้อหุ้นบางส่วนที่ถูกบริษัทซัมซุงมุลซานและซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ยกเลิกจากการที่บริษัทซัมซุงเอสดีเอส (Samsung SDS) ออกหุ้นใหม่เพื่อระดมทุน และเพิ่มหุ้นจดทะเบียนในเดือน

³ Convertible Bond หุ้นกู้แปลงสภาพ หมายถึงพันธบัตรบริษัทที่สามารถเปลี่ยนเป็นหุ้นภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

ธันวาคมปี 1996 หลังจากนั้นในเดือนกุมภาพันธ์ปี 1999 บริษัทซัมซุงเอสดีเอสได้ออกรอรัลแลนต์ (BW)⁴ ขนาด 23,000 ล้านวอน ที่มีราคาใช้สิทธิ (strike price) 7,150 วอน หลังจากบริษัทหลักทรัพย์ซัมซุงและบริษัทหลักทรัพย์เอสเคได้เข้าซื้อหุ้นทั้งหมดแล้ว ได้แบ่งออกเป็นสิทธิในการซื้อหุ้นใหม่และพันธบัตร โดยขายให้กับบีแฉงอีกครั้งเป็นเงิน 4,700 ล้านวอน และขายให้กับลูกสาวทั้ง 3 คนของอีบูจินคนละ 3,400 ล้านวอน รวมถึงขายให้กับบีอีชุงและคิมอินจูซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของอีคอนฮีเป็นเงิน 5,400 ล้านวอนและ 2,700 ล้านวอนตามลำดับ ในตอนนั้น เมื่อพิจารณาว่าราคาซื้อขายนอกตลาดของซัมซุงเอสดีเอสในขณะนั้นอยู่ระหว่าง 53,000-60,000 วอน ราคาใช้สิทธิ 7,150 วอน วอรัลแลนต์จึงถือว่าต่ำเกินไป

แต่ด้วยการเปิดเผยข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ชุกชอนและการลอบบี้ของกลุ่มซัมซุงจากทนายความคิมยงชอล ซึ่งเคยเป็นทนายความภายในของกลุ่มซัมซุง ทำให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิเศษซัมซุงขึ้นในปี 2007 โจจุนอุง ผู้ตรวจสอบพิเศษซัมซุง ได้ฟ้องร้องอีคอนฮีและอีก 4 คนในปี 2008 ในข้อหาฉ้อโกงตามกฎหมายว่าด้วยการลงโทษทางอาญาใน

⁴ Bond with Warrant พันธบัตรพร้อมใบสำคัญแสดงสิทธิ (วอรัลแลนต์) เป็นพันธบัตรบริษัทที่มีสิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ของบริษัทที่ออกพันธบัตรนั้น โดยสามารถแยกขายพันธบัตรที่มีดอกเบี้ยคงที่และใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ได้

กรณีความผิดทางเศรษฐกิจพิเศษ (เรียกสั้นๆ ว่า “กฎหมายพิเศษ”) เนื่องจากการให้ของขวัญโดยผิดกฎหมายผ่านหุ้นกู้แปลงสภาพ การออกออร์เรนจ์ของซัมซุงเอสดีเอสในราคาต่ำ และการซื้อขายหุ้นในนามของผู้อื่นเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี พนักงานสอบสวนพิเศษได้ขอให้ลงโทษอีกอนฮีด้วยการจำคุก 7 ปี และปรับ 350,000 ล้านวอน แต่ศาลชั้นต้น (ศาลแขวงกลางกรุงโซล แผนกคดีอาญาที่ 23 หัวหน้าผู้พิพากษามินบยองฮุน) และศาลอุทธรณ์ (ศาลสูงกรุงโซล แผนกคดีอาญาที่ 1 หัวหน้าผู้พิพากษาชอกกีชอก) ได้ตัดสินให้มีความผิดในข้อหาการให้ของขวัญโดยไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหุ้นกู้แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ว่าไม่มีความผิด ขณะที่ข้อหาการออกออร์เรนจ์ของซัมซุงเอสดีเอสในราคาต่ำเกินไปนั้นหมดอายุความไปแล้วจึงตัดสินให้ยกฟ้อง และในข้อหาหลีกเลี่ยงภาษีจากการซื้อขายหุ้นในนามผู้อื่นนั้น ศาลได้ตัดสินให้มีความผิดบางส่วนและลงโทษจำคุก 3 ปี พร้อมกับให้รอลงอาญา 5 ปี

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2009 ศาลสูงสุด (ศาลฎีกา) ได้มีคำตัดสินเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่ว่า คณะกรรมการบริษัทได้อนุญาตให้บริษัทซัมซุงเอสดีเอสออกออร์เรนจ์ในราคาถูกให้กับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เช่น อีแจยอง ซึ่งส่งผลให้บริษัทประสบกับความเสียหายถึง 154,000 ล้านล้านวอน เนื่องจากเป็นวิธีการจัดสรรให้กับบุคคลที่ 3 และราคาใช้สิทธิต่ำกว่าราคาตลาดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งถือว่ามีความผิดฐานยักยอก จึงได้มีการเพิกถอนคำ

พิพากษาชั้นต้นที่ตัดสินว่าไม่มีความผิดและส่งกลับให้พิจารณาใหม่⁵ อย่างไรก็ตาม ศาลฎีกาได้ชี้ว่า การออกหุ้นกู้แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์เป็นไปตามวิธีการจัดสรรให้กับผู้ถือหุ้น ดังนั้น บริษัทจึงไม่มีหน้าที่ในการประเมินราคาที่เหมาะสม และผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม (ผลประโยชน์ที่ไม่ควรจะได้รับ) ของอีแจยองและคนอื่นๆ ถือเป็นการเลือกโดยสมัครใจของผู้ถือหุ้นที่มีเหตุผล ศาลจึงมีข้อสรุปสุดท้ายว่า การออกหุ้นกู้แปลงสภาพนั้นถูกต้องตามกฎหมาย

คำตัดสินของศาลฎีกาเกี่ยวกับหุ้นกู้แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์และวอร์แรนต์ของซัมซุงเอสดีเอสก่อให้เกิดข้อถกเถียงมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้รับคำวิจารณ์ในเรื่องที่เป็นบรรทัดฐานที่เอื้อให้เกิดการโอนสินทรัพย์โดยหลีกเลี่ยงภาษีมรดกผ่านการจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับผู้ถือหุ้นในราคาต่ำ คำตัดสินนี้ถูกตัดสินตามความเห็นส่วนใหญ่ 6 ต่อ 5 โดยผู้พิพากษาศาลฎีกา 5 คนที่แสดงความเห็นคัดค้านได้ชี้ให้เห็นว่า การจัดสรรหุ้นของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับการจัดสรรหุ้นให้กับบุคคลที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ จึงถือว่ามีความผิด

เรื่องการเพิกถอนคำพิพากษาที่รับผิดชอบโดยศาลสูงกรุงโซล (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ศาลอุทธรณ์กรุงโซล”) แผนกอาญาที่ 4

⁵ ศาลฎีกา วันที่ 29 พฤษภาคม 2009 คำพิพากษาคดีหมายเลข 2007 ㉔4949 คำพิพากษาโดยคณะผู้พิพากษาเต็มคณะ.

(หัวหน้าผู้พิพากษาคิมซังชอก) ได้พิจารณาว่า ราคาในการใช้สิทธิที่เหมาะสมของวอร์เรนดของซัมซุงเอสดีเอสที่ศาลฎีกาสั่งให้ประเมินใหม่คือ 14,230 วอน และได้ประเมินค่าความเสียหายที่ซัมซุงเอสดีเอสได้รับจากการออกวอร์เรนดในราคาต่ำอยู่ที่ 22,700 ล้านวอน ดังนั้นจึงมีการยอมรับความผิดของอีคอนฮีในข้อหาฉ้อโกงทรัพย์สินตามกฎหมายพิเศษ (เนื่องจากจำนวนความเสียหายเกิน 5,000 ล้านวอน) ไม่ใช่ข้อหาฐานฉ้อโกงทรัพย์สินในทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม อีคอนฮีได้ถูกตัดสินว่ามีความผิดในข้อหาหลีกเลี่ยงภาษีจากการซื้อขายหุ้นในนามคนอื่น โดยได้รับโทษจำคุก 3 ปี แต่ให้รอลงอาญา 5 ปี และถูกปรับเป็นเงิน 110,000 ล้านวอนแล้ว อย่างไรก็ตาม ศาลได้มีคำพิพากษาในระหว่างการพิจารณาคดีการเพิกถอนคำพิพากษา โดยมีการตัดสินให้บริษัทซัมซุงเอสดีเอสมีความผิดในข้อหาการออกวอร์เรนดในราคาต่ำ และยังให้คงระดับโทษเท่าเดิม

เช่นนี้แล้ว การตัดสินที่เกินกว่าสามัญสำนึกทั่วไปเป็นเรื่องที่ยากจะจินตนาการได้ในประเทศที่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างปกติธรรมดา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การออกหุ้นกู้แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์นั้นเป็นการกระทำที่มีข้อบกพร่องในตัว “ราคาการแปลง” และ “มติของคณะกรรมการ” เอง ในปี 1993 ราคาหุ้นของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ที่ฮันโซลเปเปอร์ (Hansol Paper) ขายให้กับฮันกุกโอมิยะ (Korea Omya) อยู่ที่ 85,000 วอน และมูลค่าประเมินจากการตรวจสอบพิเศษของซัมซุงอยู่ที่

127,755 วอน อย่างไรก็ตาม ราคาการแปลงของหุ่นกู่แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ในปี 1996 อยู่ที่ 7,700 วอนต่อหุ่นเท่านั้น การมีมติของคณะกรรมการเพื่อกู้หุ่นกู่แปลงสภาพเช่นนี้ก็มีข้อบกพร่องเช่นกัน เนื่องจากซัมซุงเอเวอร์แลนด์ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกหุ่นกู่แปลงสภาพในข้อบังคับ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการลงมติจากการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อกู้หุ่นกู่แปลงสภาพ

แต่การออกหุ่นกู่แปลงสภาพนั้นเกิดจากการลงมติของคณะกรรมการบริษัทเพียงอย่างเดียว และการลงมติของคณะกรรมการนี้ก็เป็นที่น่าสงสัยเนื่องจากขาดองค์ประชุมที่ครบถ้วน แต่ผู้พิพากษาที่เป็นผู้นำในการตัดสินที่ไร้สามัญสำนึกเช่นนี้กลับประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ในปี 2012 ผู้พิพากษาคิมซังชอกซึ่งรับผิดชอบคดีที่ถูกส่งกลับไปยังศาลสูงในขณะนั้น ได้กลายเป็นผู้พิพากษาศาลสูงในรัฐบาลของอิมยองบัก ผู้พิพากษาชอกก็ชอกซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในชั้นอุทธรณ์ซึ่งถือเป็นหนึ่งในคำตัดสินที่เลวร้ายที่สุดในคดีพิเศษซัมซุง ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญในรัฐบาลของประธานาธิบดีพัคกินฮเย ในปี 2013 ในคำตัดสินของศาลฎีกาได้มีการตัดสินว่า การออกเวอร์แรนด์ของซัมซุงเอสดีเอสในราคาต่ำมีความผิด แต่การออกหุ่นกู่แปลงสภาพของซัมซุงเอเวอร์แลนด์ไม่มีความผิด คิมจีฮยงซึ่งเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีบทบาทสำคัญในการตัดสินความผิดหรือไม่ผิดของอีคอนฮีในขณะนั้น ได้รับมอบ-

หมายให้เป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของซัมซุง ที่จัดตั้งขึ้นตามคำร้องขอของศาลในการพิจารณาคดีของอีแจยองในคดีทุจริตทางการเมืองเมื่อเร็ว ๆ นี้

ก่อนหน้านี้ในเดือนมกราคมปี 2010 ลูกชายของนาย-ความโจนอุยซึ่งเคยเป็นผู้ตรวจสอบพิเศษซัมซุง ได้เข้าทำงานในตำแหน่งผู้จัดการที่ซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์โดยปกติแล้วในการเลื่อนตำแหน่งจากพนักงานใหม่ไปเป็นผู้จัดการจะใช้เวลามากกว่า 8 ปี แต่กรณีของคุณโจที่เข้าทำงานในตำแหน่งผู้จัดการทันทีโดยไม่มีประสบการณ์ทำงานในบริษัท มีเพียงการเตรียมสอบกฎหมายและการเรียนภาษาต่างประเทศทำให้เกิดข้อสงสัย และในที่สุดคุณโจก็ได้ลาออกจากบริษัท ปี 2007 คดีสอบสวนพิเศษของซัมซุงเกี่ยวข้องกับกระบวนการสืบทอดจากอีกอนฮีไปยังอีแจยอง ซึ่งในแง่นี้มีความเชื่อมโยงกับคดีการแทรกแซงการบริหารประเทศในช่วงหลังด้วย ในคดีทุจริตทางการเมือง ศาลอุทธรณ์กรุงโซลซึ่งเป็นศาลชั้นต้นของการพิจารณาคดีใหม่ของอีแจยอง (หัวหน้าผู้พิพากษาของจุนยอง, ชงยองซิง, คังซังออค) ได้มีการตัดสินเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2020 ให้มีโทษจำคุกเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2017 มีการออกหมายจับอีแจยอง และในวันที่ 28 เดือนเดียวกัน พนักงานสอบสวนพิเศษพัคยงซูได้ฟ้องอีแจยองและอีก 17 คน และหลังจากนั้นเกือบ 4 ปี การพิจารณาคดีได้สิ้นสุดลง

คดีทุจริตในรัฐบาลเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2016

เมื่อเจทีบีซี (JTBC) เปิดเผยแท็บเล็ตพีซีซึ่งสันนิษฐานว่าใช้โดยชเวซุนซิล (ปัจจุบันคือชเวซอวอน) และรายงานข้อสงสัยเกี่ยวกับการเข้าแทรกแซงการบริหารประเทศของชเวซุนซิล ในวันที่ 8 พฤศจิกายนในปีเดียวกัน อัยการได้เข้าตรวจค้นสำนักงานใหญ่ของซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ (Samsung Electronics) และในวันที่ 13 ได้สอบสวนอีแจยองในฐานะพยาน ทำให้คดีการทุจริตในรัฐบาลนี้เปิดเผยถึงความเป็นจริงที่เป็นลักษณะของการทุจริตที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องระหว่างการเมืองกับธุรกิจอย่างชัดเจน 29 สิงหาคม 2019 ในการตัดสินของศาลฎีกาเกี่ยวกับคดีทุจริตในรัฐบาล มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการทุจริตที่แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการเมืองกับธุรกิจดังนี้ 15 กันยายน 2014 ในการพูดคุยแบบตัวต่อตัว อดีตประธานาธิบดีพัคกึนฮเย ได้ขอให้อีแจยองสนับสนุนของยูราซึ่งเป็นลูกสาวของชเวซุนซิลที่เคยเป็นนักขี่ม้า หลังจากการสัมภาษณ์การสนับสนุนการขี่ม้าสำหรับของยูราก็เริ่มขึ้น ในระหว่างนั้น อีแจยองได้ส่งต่อข้อเรียกร้องจากอดีตประธานาธิบดีพัคกึนฮเยไปยังรองประธานชเวจีซอง ประธานจางซุงกี และกรรมการผู้จัดการพัคซังจิน และได้มีการสั่งการอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับการสนับสนุนการขี่ม้า นอกจากนี้ อีแจยองยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสนับสนุน ด้วยการรับรายงานและตรวจสอบจากรองประธานชเวจีซองและประธานจางซุงกีเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการสนับสนุนดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการร้องขอที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเงิน

สนับสนุนของศูนย์ผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาฤดูหนาว
เกาหลีใต้ระหว่างอีแจยองกับอดีตประธานาธิบดีพัคกินฮยด้วย

อย่างไรก็ตาม การทุจริตที่เกิดจากการพัวพันระหว่างธุรกิจ
กับการเมืองเช่นนี้ไม่ได้รับการยอมรับผ่านกระบวนการทาง
กฎหมาย เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2017 ศาลชั้นต้นในคดีของ
อีแจยอง ซึ่งเป็นศาลแขวงกลางกรุงโซล (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ศาล
แขวงกลางกรุงโซล”) โดยมีคณะผู้พิพากษาหน่วยที่ 27 (ซึ่งนำ
โดยผู้พิพากษาคิมจินตง) ได้ตัดสินว่า อีแจยองได้กระทำความผิด
ที่เป็นลักษณะของการทุจริตทางการเมืองและธุรกิจ มีการติด-
สินบนโดยปกปิดเพื่อบริหารจัดการการสืบทอดกิจการอย่าง
ครอบคลุม และมีการติดสินบนอย่างชัดเจน ดังนั้น ศาลจึงได้
พิจารณาว่า จำนวนเงินรวม 7,700 ล้านวอนที่ส่งให้กับชเวซุนซิล
นั้น รวมถึงเงิน 3,600 ล้านวอนที่สนับสนุนบริษัทคอร์สปอร์ต
(Core Sports)⁶ และเงิน 3,600 ล้านวอนที่สนับสนุนของยูรา
รวมเป็น 7,200 ล้านวอน ถือเป็นการติดสินบน นอกจากนี้ ใน
จำนวน 7,700 ล้านวอน ได้มีการรับสารภาพในข้อหายักยอกเงิน
จำนวน 6,400 ล้านวอน และยังถูกตัดสินว่ามีความผิดในข้อหา
เคลื่อนย้ายทรัพย์สินไปต่างประเทศด้วย ดังนั้น ศาลชั้นต้นจึง
ได้มีคำพิพากษาให้อีแจยองจำคุกเป็นเวลา 5 ปี ซึ่งเป็นโทษจำคุก

⁶ บริษัทที่ชเวซุนซิลก่อตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการขี่ม้าของของยูรา
ผู้เป็นลูกสาว

ขั้นต่ำตามกฎหมาย เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงตามกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับการฟอกเงิน หากจำนวนเงินที่ถูกยกยอมีมูลค่า 5 พันล้านวอนขึ้นไป จะมีโทษขั้นต่ำคือจำคุก 5 ปี และในกรณีของความผิดฐานเคลื่อนย้ายทรัพย์สินไปต่างประเทศ หากจำนวนเงินที่เคลื่อนย้ายเงินอยู่ระหว่าง 5 ร้อยล้านวอนถึง 5 พันล้านวอน จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และหากจำนวนเงินเกิน 5 พันล้านวอน จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปตามที่กฎหมายกำหนด

แต่หลังจาก 6 เดือน ศาลอุทธรณ์ได้ตัดสินให้ข้อกล่าวหาส่วนใหญ่ที่ศาลชั้นต้นตัดสินว่ามีความผิดนั้นไม่มีความผิด เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2018 ศาลอุทธรณ์กรุงโซล แผนก 13 (หัวหน้าผู้พิพากษาจองฮยองชิก) ไม่รับรองประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการสืบทอดอำนาจการบริหารของกลุ่มซัมซุงและการตัดสินบนที่ครอบคลุม และยังมองว่าการบริจาคเงินให้มูลนิธิบุคคลผู้มีความสามารถพิเศษไม่ถือเป็นการตัดสินบนด้วย ดังนั้นศาลจึงเห็นว่ากรรมสิทธิ์ม้า 3 ตัวที่กลุ่มซัมซุงมอบให้กับชองยูราเป็นของซัมซุง และจำนวนเงิน 3,400 ล้านวอน ที่ถูกประเมินว่าเป็นสินบนในศาลชั้นต้นนั้นถูกยกเว้นออกจากการพิจารณาคดีในข้อหาชักจูงและการให้สินบน ต่อมาศาลอุทธรณ์ได้ตัดสินให้จำเลยไม่มีความผิดในข้อกล่าวหาต้องสงสัยเรื่องการตัดสินบนจากเงินสนับสนุนของศูนย์กีฬายาวชนฤดูหนาวเกาหลีใต้ รวมถึงข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการยื่นคำขอชำระเงินที่เป็นเท็จและการ

เคลื่อนย้ายเงินไปต่างประเทศ เป็นต้น สุดท้ายแล้ว อีแจงถูกตัดสินจำคุก 2 ปี 6 เดือน พร้อมกับรอลงอาญา 4 ปี และอีแจงก็ได้รับการปล่อยตัวหลังจากถูกควบคุมตัวเป็นเวลา 1 ปี

เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2019 ศาลฎีกาได้มีมติในคดีอุทธรณ์ โดยได้ยกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์และส่งกลับไปยังศาลชั้นต้น โดยมีสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นว่า การมอบม้า 3 ตัวให้กับชองยูรา รวมถึงเงินบริจาคให้แก่ศูนย์กีฬาเยาวชนฤดูหนาวเกาหลีใต้ที่ชเวซุนซิลเป็นคนดูแลนั้นเป็นการตัดสินบนตามคำขอที่ไม่เหมาะสม ศาลฎีกาเห็นว่าเงินสินบนที่อีแจงมอบให้คือความช่วยเหลือจากทำเนียบประธานาธิบดีและรัฐบาล เกี่ยวกับการสืบทอดตำแหน่งซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของกลุ่มซัมซุงในขณะนั้น และมองว่าเป็น “คำขอโดยนัย” ระหว่างอดีตประธานาธิบดีพัคกับอีแจง ตามคำตัดสินของศาลฎีกา จำนวนเงินที่อีแจงได้ให้เป็นสินบนแก่ประธานาธิบดีพัคและชเวซุนซิล ซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ รวมถึงค่าบริการของคอร์สปอร์ตทำให้จำนวนเงินที่อีแจงถูกกล่าวหาว่าฉ้อโกงและให้สินบนเพิ่มขึ้นเป็นเงินทั้งหมด 8,680,810,000 วอน อย่างไรก็ตาม ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า ค่าเบี้ยประกันภัยของม้า 3 ตัวและค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายม้าไม่ถือเป็นสินบน นอกจากนี้ ในกรณีที่ถูกระบุว่ามีความผิดในศาลชั้นต้น แต่เปลี่ยนเป็นไม่มีความผิด

ในชั้นศาลอุทธรณ์ในข้อหาเคลื่อนย้ายทรัพย์สินไปต่างประเทศ ศาลได้มีคำสั่งให้ยกฟ้องการอุทธรณ์ และยืนยันคำตัดสินของ ศาลอุทธรณ์ ตามกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับการทุจริต หากมีการ ยอมรับจำนวนเงินที่ทุจริตเกิน 5 พันล้านบาท จะมีโทษจำคุก มากกว่า 5 ปี หากในสถานการณ์ที่จำคุกเกิน 5 ปี และยังมีการ ยอมรับว่ามีการเคลื่อนย้ายเงินด้วยนั้น จะยังไม่เอื้อประโยชน์ ต่อสถานการณ์ของอีแฉง รองประธานบริษัทเป็นอย่างมาก

แต่ในศาลชั้นต้นจนถึงศาลฎีกา เงินบริจาค 20,400 ล้านบาทที่ซัมซุงให้กับมูลนิธิมีร์ (Mi-r) และเคสสปอร์ต (K-Sports) ได้รับการตัดสินว่าไม่มีความผิด ในสถานการณ์ที่มีปัญหาของ กลุ่มบริษัทลอตเตต์กรุ๊ป (Lotte Group) เกี่ยวกับการขอคืนสิทธิ การดำเนินการตีพิมพ์ที่เว็ลด์ทาวเวอร์ การที่ประธานชินดงบิน ได้บริจาคเงิน 7 พันล้านบาทให้กับมูลนิธิมีร์และเคสสปอร์ตที่ นำโดยชเวซุนซิล และได้รับเงินคืนภายใน 1 เดือนนั้น เป็น ผลลัพธ์ที่ตรงกันข้ามกับการที่อดีตประธานาธิบดีพัคกึนฮเย และชเวซุนซิลถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานรับสินบน ซัมซุงได้ บริจาคเงินจำนวน 20,400 ล้านบาทให้กับมูลนิธิมีร์และเคสสปอร์ต แม้จะยอมรับว่ามีการสืบทอดอำนาจการบริหารของรองประธาน อีแฉงซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของกลุ่มซัมซุงในขณะนั้น แต่ ศาลกลับตัดสินให้ซัมซุงกรุ๊ปที่บริจาคเงิน 20,400 ล้านบาท ให้กับมูลนิธิมีร์และเคสสปอร์ตอย่างสม่าเสมอว่าไม่มีความผิด

ตารางที่ 1-1 การพิจารณาความผิดหรือไม่ผิดของอัยเจงในคดีทุจริตรัฐบาล

ข้อหาหลัก	การพิจารณาคดี โดยศาลชั้นต้น	การพิจารณา คำอุทธรณ์	ศาลฎีกา
การจ่ายค่าบริการคอร์สपोर्ट (3,634,840,000 วอน)	มีความผิด	มีความผิด	มีความผิด
ค่าซื้อผ้า 3 ตัว (3,417,970,000 วอน)	มีความผิด	ไม่มีความผิด (การใช้ผ้า ฟรีเป็นความผิด)	มีความผิด
ค่าประกันภัยผ้า (241,460,000 วอน)	มีความผิด	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด
ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายผ้า (503,080,000 วอน)	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด
เงินสนับสนุนจากศูนย์กีฬา เยาวชนเด็หนวเกาหลีใต้ (1,628,000,000 วอน)	มีความผิด	ไม่มีความผิด	มีความผิด

ข้อหาหลัก	การพิจารณาคดี โดยศาลชั้นต้น	การพิจารณา คำอุทธรณ์	ศาลฎีกา
เงินบริจาคของมูลนิธิมีร์ และเคสपोर्ट (20,400,000,000 วอน)	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด
สินบน-จำนวนเงินที่ทุจริต	8,922,270,000 วอน	3,634,840,000 วอน	8,680,810,000 วอน
การเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน ออกนอกประเทศ	คอร์สपोर्टถูกตัดสินว่ามี ความผิดในเรื่องค่าบริการ	ไม่มีความผิด	ไม่มีความผิด

ตามคำพิพากษาของคณะศาลฎีกา เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2019 ได้มีการเปิดพิจารณาคดีใหม่ครั้งแรกเพื่อกำหนดโทษของ อี้แจยง อย่างไรก็ตาม การตัดสินขั้นสุดท้ายของการพิจารณาคดีที่ปกติใช้เวลาประมาณ 6 เดือนกลับมีขึ้นหลังจากการพิจารณาคดีครั้งแรกนานถึง 1 ปี 3 เดือน จริงๆ แล้วมันก่อให้เกิดความยุ่งยากมากมายและสร้างความขัดแย้ง เป็นความคิดที่ไร้เดียงสาที่เชื่อว่าความผิดปกติจะถูกทำให้เป็นปกติตามคำตัดสินของศาลฎีกาในการยื่นอุทธรณ์

ในการพิจารณาคดีใหม่ หัวหน้าผู้พิพากษาของจุนยอง กล่าวว่า แม้จะสั่งให้กลุ่มซัมซุงจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้ข้ออ้าง “การบำบัดทางกฎหมาย” แต่ก็ยืนยันว่านี่ไม่เกี่ยวข้องกับโทษของอี้แจยง แต่ภายหลัง หัวหน้าผู้พิพากษาของจุนยองกลับคำพูดของตัวเอง ประกาศว่าจะพิจารณากิจการของคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของซัมซุงในการพิจารณาโทษของอี้แจยง หากจำนวนเงินที่ถูกยกยอกหรือรับสินบนเกิน 5 พันล้านวอน ตามกฎหมายจะถูกตัดสินจำคุกมากกว่า 5 ปี ในกรณีนี้เป็นไปไม่ได้ที่จะรอลงอาญา ดังนั้นเพื่อที่จะพิพากษาให้รอลงอาญา ศาลจะต้องสร้างเหตุผลที่น่าพิจารณาในความผิด และตัดสินโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีผ่าน “การลดโทษ⁷” ดังนั้นจึงถูกต้องสงสัยว่าเพราะเหตุนี้

⁷ แม้จะไม่มีเหตุผลพิเศษทางกฎหมายในการลดโทษ ผู้พิพากษาสหรัฐพิจารณาสถานการณ์ต่างๆ ของจำเลย และลดโทษลงได้ถึงครึ่งหนึ่งของโทษขั้นต่ำตามกฎหมาย

“การบำบัดทางกฎหมาย” ถึงได้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

ศาลสูงโซล แผนกคดีอาญาของเกาหลีใต้ (หัวหน้าผู้พิพากษาของขุนยง) ได้สั่งชี้แจงว่า “ต้องมีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เข้มงวดซึ่งสามารถป้องกันการกระทำทุจริตไม่เพียงแต่ในหน่วยงานระดับล่าง แต่รวมถึงผู้บริหารระดับสูงและประธานบริษัท” และ “ให้พิจารณาตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายตามมาตรฐานการตัดสินใจของศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาในบทที่ 8” ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน และยังได้เรียกร้องให้ส่งคำตอบเกี่ยวกับการบ้านที่เขาได้มอบหมายในวันที่ 6 ธันวาคม 2019 วันพิจารณาตัดสินโทษ (การพิจารณาคดีครั้งที่ 3) ตามความจริงแล้ว ในคดีทุจริตของประธานบริษัทพูยงกรุป อีจุงกิน ที่ตัดสินโดยศาลเดียวกันเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2020 ก็มีการเตรียมการอย่างพิถีพิถันเพื่อการลดโทษ โดยนำสำนักงานตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายมาใช้เป็นเหตุผลในการพิจารณาตัดสินโทษ

อย่างไรก็ตาม การบำบัดทางกฎหมายอย่างการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายนั้น สหรัฐอเมริกาเองยอมรับเป็นเหตุผลในการพิจารณาสภาพการณ์ทางอาชญากรรมของบริษัท แต่ไม่สามารถนำมาใช้กับอาชญากรรมส่วนบุคคลได้ อาชญากรรมที่ถูกกำหนดโดยศาลสูงสุดคืออาชญากรรมส่วนบุคคลที่อื้อฉาวซึ่งเป็นบุคคลหนึ่งได้ยกยอกและมอบเงินของบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์เป็นสินบนเพื่อการ